

۲۰۱۷/۰۶/۱۱

م. نسیم اسپیر

ملک الشعراى افغان ها در هجرت

بهشت روی زمین!

منظومه ای دارم که پوره دو ماه کم یکسال پیش به یاد وطن سروده شده، اما نظر به دلایل نامعلوم هنوز نشر نشده است و یا اگر نشر هم شده باشد، نارسایی های فکری در پیری، از خاطرم بیرونش کرده است. از آنجا که سروده ای به نام وطن است، اگر تکرار هم باشد، تکرار حسن خواهد بود که اینک با افزودن یک بیت تقدیم می شود:

اگر حب الوطن را بر یقینی	مسلمان دقیق و راستینی
به زنجیر سعادت می زنی چنگ	اگر پابند، بر حبل المتینی
وطن! ای مادر یکدانه من	به مثل روح در جانم قرینی
توخاک، خوشنما تر از بهشتی	سرشته با عبیر و انگبینی
چه خوبی های عالم در توجع است	به از امریکه و از روس و چینی!
ز عمری شد که در جنگ و قساوت	به دست مرتدان و اهل دینی
که دینداران تو، بی دین ترانند	ز دست هر دو، محزون و غمینی
سبک مغزان، سبک کردند نامت	اگرچه هم منیع و هم وزینی
جهانخواران به تسخیرت شتابان	چه موزون نعمت روی زمینی
مگر اکنون ز دست چند مفسد	به دنیا در قطار مفسدینی
ترا با «مادر بم» آزمودند	تو آموزشگه هرکید و کینی؟

زتو دور است «اسیر»، اما حقیقت

به خون و رگ رگ جانش عجینی

م. نسیم «اسیر» ۵ جولای ۱۶م، فرانکفورت